

τον ίδική του, διότι, ως έμαθομεν, εἰς τοῦ δράματος αὐτοῦ
τὴν σύνθεσιν εἰργάσθη καὶ ὁ ἀδελφός του. Τί ἀπίθανον νὰ
δινεῖσην ἀδελφὸς ἀδελφῷ μίαν ἰδέαν;

Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Μάρκου, ἵστον ἡ μόνη σκηνὴ,
ἥτις ἀφήρεσε τὸν γέλωτα ἀπὸ τὰ χεῖλη μας καὶ ἔκαμεν
ἀντέρτιδα τὴν ἐπιδερμίδα μας. Ὑπεκρίθη ἀμιμήτως δὲ Ἀ-
λεξάνδρης. Πρώτην φοράν τοσοὶ ἔχειροκροτήθη τόσον δικαίως.

Τὰ δράματα αὗτὰ εἶναι καταλληλότατα διὰ τὰς σημει-
νὰς περιστάσεις, ἔστω καὶ μασκαρέμερα. Ἐπὶ τέλους ἀφοῦ
φοιτηταὶ δὲν γνωρίζουν ἀνάγνωσιν, μικρὸν τὸ κακὸν ἐν
μάθη ὁ λαὸς διὰ εἰς τὴν ἐπανάστασιν εἴγον μευτικὰς καὶ
ὕτι αἱ Σουλιώτισσαι ἐφόρουν φέσοι.

Εἰς ἐν τῶν en'acte ἀκούω. ὅπισθέν μου.

— Βενέτη, Βενέτη, εἶναι αὔριον.

“Ησαν φοιτηταὶ ἀναγινώσκοντες τὸ νέον πρόγραμμα, ἐφ'
εῦ μὲ μέγιστα γράμματα ἀνεγράφετο ἡ Βενέτη ἢ δ. Αἵμιος
τῆς Βερετίας.

Μάρκος.

Ο ΜΑΥΡΟΣ.

Θὰ λυώσῃ ἡ ἄνοιξις, τὰ χρόνια
Καὶ θὰ μᾶς φέρῃ μυρουδίατες,
Σ τὰ σπήλαια μας τὰ χελιδόνια
Καὶ τὴν ἀγάπην ἡσταῖς καρδιάτες.

Κι' ἡ θάλασσα δὲ θὰ παλέψῃ
Μὲ τοὺς ἀνέμους της κακή·
Ματστρος θὰ νὰ τὴν χαΐδευῃ
Καὶ θὰ τὴν κάνῃ σπλαγχνική.

“Ἐχετε γειά θά πῶ εἰς τὰ ξένα,
Καὶ τ' ἀποιλιάτικο ἀέρι
Σ τὰ μέρη μου τ' ἀγαπημένα
Σὰ χελιδόνι θὰ μὲ φέρῃ.

Ἐκεῖ ποῦ ζοῦν καμαρώτα
Τὰ νόστιμα τὰ κοριτσάκια
Καὶ διδό ζουμπούλια λατρευτά,
Διδό καταγγέλλανα ματάκια.

Νόχτα θὲ νᾶνε ἀπλωμένη
Καὶ μοναξίᾳ καὶ σιγαλίᾳ·
Κάθε ψυχὴ θὰ ξαποσταίη
Σ δινεῖρων πλεύσιν ἀγκαλία.

Γοργά γοργά θὰ τρέξω ναύρω,
“Οχι κρεβάτι ν' ἀνεβῶ,
‘Ἀλλὰ τὸ Μαύρο μου, τὸ Μαύρο,
Τὸ ἀλογό μου τ' ἔχριθί.

Θὰ τὸν χαῖδεψω τρυφερά,
‘Ηδονικά θὰ χλιμεντρίσῃ,
‘Σ τὰ διπερήφανα πλευρά
Θὰ μὲ δεχθῇ, καὶ θὰ κινήσῃ.

Καὶ θὰ μὲ φέρῃ ἀποκάου
‘Σ ἔνα παράθυρο κλειστό . . .
Θὰ πάψῃ ἔκει τὸ τρέχαμά του
Τὸ νοντάκι τὸ πιστό.

Τότε ἡ τὴν σέλαγκαρφωμένος,
Σὰ φάντασμα, σὰν ξωτικό,
Θὰ τραγουδήσω χλωμυχασμένος
“Ενα τραγούδι ἐρωτικό.

“Ενα τραγούδι ποῦ τῆς φέρνει
‘Σ τὰ χείλη ἀναστεναγμὸ,
Ποῦ κάθε στίχος του τῆς σπέρνει
Κι' ἔνα εἰς τὰ στήθη της καῦμό.

Καὶ θὲ ν' ἀνοιξῃ ἀγάλι· γάλι
Τὸ παραθύρο τὸ κλειστό
Καὶ τὸ φεγγάρι θὰ προσάλη
“Άλλο φεγγάρι πνῦ σωστό.

Θεῖσκύψη κάτου . . . σὲ λιγάνι
Ξεψυχισμένος θὰ θωρᾶ,
Νὰ ξεγλυστρῆ· εἰς σχοινάκι,
“Ενα κορμὶ — ἔναν ἀφρό.

Μὰ πολὺ εἰς τὸ χῶμα νὰ πατήσῃ
‘Η χαΐδεμένη μου κυρά,
‘Η ἀγκαλιά μου θὰ τὴν κλείσῃ,
Θὰ κάμηρ ὁ Μαύρος μου φτερά.

“Ολη τὴν νύχτα θέν’ ἀφρίζῃ,
Σπίθαις θὰ χύνῃ, θὰ πετάῃ,
Πιετί δὲ Μαύρος θὲ γνωρίζῃ
Τὸ θησαυρὸ ποῦ θὰ κρατᾷ.

Καὶ θὰ περάσωμε μαζῆ του
Χώρα καὶ κάμπο καὶ ποτάμι,
‘Σ τὴν χαίτη τὴν μεταξωτή του
Θὰ γέρνη ἔκεινα σὰν καλάμι.

Κάταπερη θᾶν’ ή φορεσιά της,
Σκόρπια μαλλιά, σθυστή φωνή . . .
Τὰ στήθη τὰ μισανοιχτά της
Παλάτι θάχη· ή ήδονή.

Θὰ μᾶς φωτίζῃ τὸ φεγγάρι,
Κι' σποια Νεράϊδα μᾶς κυττάξῃ
Θὰ φοβηθῇ τὸν καβαλάρη
Ποῦ μιδὲ Νεράϊδα ἔχει ἀσπάξει.

Καὶ σταν φτάσωμ’ ἔκει κάτω
Μέσ’ τοῦ βουνοῦ τὴν ῥεματιά,
Ποῦ τρέχει τὸ νερὸ δροσάτο
Καὶ λούζει μιὰ γρηγὰ ἴτιά,

Ἐκεῖ ' ε τὸ ἔργον ἔωκλῆσι,
Σ τὸν ἵστον καὶ ' τὴν σιγαλία
Ο Μαῦρος μου θὰ σταματήσῃ,
Ἐκεῖ θὰ στήσωμε φωλία.

Τοῦ φεγγαριοῦ ' ἀχνὰ τὰ κάλλη
Θὰ κρύψῃ πίσω τὸ βουνό,
Καὶ ἡ αὔγουστα θὰ προβάλῃ
Μαζῆ μὲ τὸν αὐγερινό.

Μὲ τῆς αύγουστας ταῖς λαμπράδαις
Γλυκὰ σφιχτὰ θ' ἀγκαλιστοῦμε,
Χωρὶς βοή, ψαλμούς, παπάδες
'Κει πέρα... θὰ στεφανωθοῦμε.
Ιανουάριος 1879.

Κωνσταντίνος.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΑΟΡΤΗΡ

Ο αορτήρος οὗτος ἔχει τὸ πλεονέκτημα, δῶς ἐκ τοῦ ίδιατοῦ αὐτοῦ σχήτηρος αὐτοῦ σχήματος, νὰ δῷθῃ τὸ στήθος πρὸς τὰ ἔμπρός καὶ νὰ στηρίξῃ τὸ ἔσωφρότον.

1. Εἰρύνει τὸ στήθος καὶ δίδει εἰς τοὺς πνεύμονας ἐλευθέραν ἀναπνοήν.

2. Κρατεῖ τοὺς ὄμους εὐθετές.

3. Ανακουφίζει τὴν ἔρχιν, τὰ πλευρά, καὶ τὰ κοιλιακὰ ὅρη γανα, ἀπολλάσσει τοὺς ὄμους παντούς βάρους τοῦ ἔσωφροτον.

4. Ανακουφίζει τὰς κοπωσεις, τὸν ιάματον, καὶ δίδει νέαν ζωὴν εἰς τὰ φέροντα αὐτὸν ἄπομα.

5. Εἴναι ἀναρριζοθήτου ὁξίας εἰς τὰς προώριας ἀναπτυσσομένας νεας, καὶ δὲ ἐκείνας αἴτινες επουδάζουσιν.

6. Φορεῖται ἄνευ δυσκολίας τινός, καὶ ψέρει εὐεξίαν εἰς τὸ ξύφορον διπερ κάμει χρήσιν αὐτοῦ.

Ο αορτήρος οὗτος ἔχει, ὡς ἐκ τοῦ ίδιατέρου αὐτοῦ σχήματος, τὸ πλεονέκτημα νὰ δῷθῃ τὸ στήθος πρὸς τὰ ἔμπρός η ὁ κοινὸς αορτήρος.

1. Εἰρύνει τὸ στήθος, καὶ δίδει εἰς τοὺς πνεύμονας ἐλευθέραν τὴν ἀναπνοήν.

2. Κρατεῖ τοὺς ὄμους εὐθετές.

3. Δὲν βλέπεται τὰ ἔμπροσθεν τοῦ πονοκαμίου.

4. Δὲν δίσταζίνει ἀπὸ τοὺς ὄμους.

5. Εἴλει τὰ κουμδία τοῦ πανταλονίου διγύρω τοῦ πονοκαμίου.

6. "Εκάστον μέρος τοῦ πανταλονίου δύναται νὰ στερεωθῇ κατὰ βούλησιν.

7. Διὰ τὸ διπισθεν μηχανισμὸν δύναται τὸν αδεήσῃ η νὰ ἐλαττώσῃ τὸ μάκρος τοῦ αορτήρος.

8. Προσολλάται ἐπὶ τῶν ίδιων θέσεων δύος οἱ κοινοὶ αορτήρες.

9. Όταν βρέχῃ δύναται τὶς νὰ σηκώσῃ μόνον τὸ δύπισθεν τοῦ πανταλονίου, χωρὶς νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἔμπροσθεν.

Οι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων, παρακληθοῦνται νὰ δίδωσι τὴν παραγγελίαν τῶν, λαμβάνοντες μόνον ἐκ τοῦ πλάτους τοῦ στήθους. Οἱ ἀνωτέρω αορτῆρες εὑρίσκονται διὰ πάσας τὰς ἥλικας ἀνδρῶν τε καὶ κυριῶν, παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις καταστήμασι τῶν κα.

Βώττη καὶ Σκληρανεώτη,

γενικῶν ἀντιπροσώπων δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Λί δὲ τιμαὶ ἐκάστου ἀναλόγως τῆς ποιότητος τῶν ἐκ δραγμῶν γένους 3. 5. 1/2 καὶ 10.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ἔξετενε τοὺς παχουλοὺς βραχίονάς της

Η ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΜΠΙΡΑΡΙΑ ΚΩΣΤΗ.

Απὸ εύρωστου χωρικῆς, κιρνώτης μὲ ἀνεσκούμπωμένας χειρίδας τὸν ὃς τὰ στήθη της ἀφρόλευκον ζύθον, ἔγινε λεπτή, κοκέτα, ἀριστοκράτις,

Η ΜΠΙΡΑΡΙΑ ΚΩΣΤΗ,

ἐνεγιέρασα λαμπρὸν μέγαρον, δυνάμενον νὰ ὑποδεχθῇ ὅλους τὸν ὑψηλὸν κόσμον τῶν Ἀθηνῶν,

ΔΑΜΠΡΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ἐν Οδῷ Σταδίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Παναγιωταρᾶ καὶ ἀντεκρὺ τῆς οἰκίας Μαύρου.

ΘΕΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ. — ΑΙΘΟΥΣΑ ΒΥΡΕΙΑ, ΠΑΝΤΟΤ ΒΥΑΕΡΟΣ ΚΑΙ ΔΡΟΣΕΡΑ. — ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΤΕΡΠΟΥΣΑ. — ΖΤΘΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣ. — ΕΔΩΔΙΜΑ ΦΡΕΣΚΑ — ΦΡΕΣΚΑ.

Ο Ζύθος εἶναι πάντοτε παγωμένος.

Η Λερονάδα πάντοτε φραπέ.

Ολοι οι μεζέδες πρόσφατοι καὶ καλλιστικοὶ ποτότητος.

ΔΙΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ

ΚΑΙ ΔΙΑΧΥΣΕΙΣ.

δὲν εὑρίσκετε ἄλλους τὰ ἀσφαλῆ ἀπὸ περάσματα λίμας ή δρυθαλμούς ἀπασίως περιέργους ποιητικώτατα καιραρίνια τογ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ τογ ΖΥΘΟΠΟΙΟΙΟΥ

ΚΩΣΤΗ.

Πινετε ὡς διψασι ἔλασσοι καὶ διψάτε ὡς πίνοντες ζυθεραστοί.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ—ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΛΕΟΥΣΗ

Κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀπέραντι τῶν βασιλικῶν σταύλων

Βαφαὶ διὰ τὴν κόμην μὲ ἐγγύησιν ἐπιστροφῆς, ἐν πειπτώσει μὴ γνησιότητος.

Αρώματα ἀγγλικά.

Κόνις καὶ νερὰ τοιωτικὰ διὰ τοὺς οδόντας.

Σάπωνες

Entrait de Chamcapas διὰ τὰ μανδήλια, θεῖον μυρωδικόν.

Κουρευτικὴ καὶ κομμωτικὴ ἀρέστη.